

KERK ZIJN IN CORONATIJD

In januari dit jaar werden wij voor het eerst geconfronteerd met het coronavirus. China, ver weg dachten wij toen nog en velen van ons beschouwden het als een ramp waarmee de wereld vaker geconfronteerd wordt. Toen in februari het coronavirus toesloeg in Italië kwam het al meer dichterbij. Toch werd er door het gros van onze bevolking nog steeds luchtig over gedaan en was onduidelijk hoe ernstig dit virus was. Alles veranderde toen het coronavirus opdook in Limburg en de besmetting zich vooral sterk verspreidde in Noord-Brabant. De ernst van de situatie werd langzaam duidelijker bij ons allemaal. Nu, op het moment dat ik dit artikel schrijf, geeft de teller in Nederland al 179 doden aan en is de situatie volledig veranderd. De overheid heeft ingegrepen om verdere snelle uitbreiding van het virus in te dammen en heeft daarvoor de medewerking van elke burger in dit land nodig. Dat laatste lukt nu nog niet helemaal en dat zorgt voor de nodige zorgen bij medeburgers en overheden. Wij zitten nu middenin een 'softe lockdown': burgers wordt geadviseerd zoveel mogelijk thuis te blijven, bedrijven laten hun medewerkers indien mogelijk thuis werken, horeca, scholen en kerken zijn gesloten, openbare gebouwen zijn beperkt toegankelijk en voor velen van ons is het leven helemaal stilgevallen.

De kerkenraad heeft vrij snel het besluit genomen om de gezamenlijke vieringen te wijzigen in digitale vieringen, alle vergaderingen af te gelasten en het pastorale bezoek te beperken tot het hoogstnoodzakelijke. De impact van het coronavirus is heel groot voor onze leden, net als voor elke andere burger in Nederland. Het 'kleine' leed is dat de kinderen niet meer samen kunnen spelen met hun vriendjes en vriendinnetjes, voor de jongvolwassenen moet het uitgaansleven stopgezet worden. De contacten tussen kleinkinderen en oma's en opa's is beperkt tot wederzijdse telefoontjes en skype. Ouders die een kind in het buitenland hebben wonen en werken, zijn bezorgd en voelen zich machteloos. Een kleine opsomming van wat iedereen nu meemaakt. Onze kerkgemeenschap is ook zwaar getroffen door het overlijden van twee van onze leden aan het coronavirus: Jeannet en Jaap Wildeman. Ook het feit dat Heimen Kroon getroffen is door een ernstige hersenbloeding en dat wij als gemeenschap door de maatregelen rond coronavirus beperkt worden in het ondersteunen van Maike en Heimen.

De kerkenraad wil, binnen de mogelijkheden die er zijn, blijven verbinden. Het is voor ons allemaal erg belangrijk dat we contact houden met elkaar en de ander steunen. Vooral voor diegenen onder ons die alleen wonen, zich eenzaam voelen, minder mobiel zijn en misschien ook ziek zijn, is een extra telefoontje van groot belang.

De vieringen worden nu wekelijks uitgezonden en wij proberen de vieringen aan te passen aan de digitale mogelijkheden. Er is toch een groot verschil tussen de viering in de kerk met elkaar en de digitale vieringen.

Wij werken ook heel hard aan het verbeteren van de website. Er worden voorbereidingen getroffen om actuele informatie, creatieve uitingen en interactief gebruik van de website mogelijk te maken. Wij zijn erg blij dat er voldoende leden zijn die onder al deze extra werkzaamheden hun schouders willen zetten.

Om onze oudere leden een hart onder de riem te steken ontvingen zij van hun ouderling of pastoraal medewerker een kaarsje met een blad met teksten voor de veertigdagentijd. Dit werd enorm op prijs gesteld.

Ook de verschillende taakgroepen (Diaconie/Liturgie en Pastoraat) zijn aan het werk om hun bijdrage te leveren aan acties die erop gericht zijn om onze verbondenheid met elkaar

en met de wereld om ons heen – laten wij de vluchtelingen niet vergeten – op een creatieve manier vorm te geven. Achter de schermen wordt dus veel werk verricht.

Voor crisissituaties is een crisisteam geformeerd dat bestaat uit Rainer Wahl, Margot Sants en ondergetekende. Voelt u zich vrij om ons te benaderen via de email of telefonisch. De gegevens staan vermeld in Contact.

Wij maken met elkaar een heel moeilijke periode door. Wij worstelen met vragen of wij geconfronteerd zullen worden met geliefden die ziek worden van dit virus of nog erger. Hoelang moeten we in sociale isolatie blijven leven? Weten we elkaar onder deze omstandigheden vast te houden? Wat zijn de maatschappelijke en economische gevolgen van het op stilstand zetten van ons maatschappelijk leven? Houden wijzelf en/of onze kinderen hun werk? En ga zo maar door.

Wij beseffen nu, meer dan ooit, dat wij leven in een onzekere wereld. Wij zijn niet in staat om alles onder controle te houden. Het is zó duidelijk dat het leven niet maakbaar is! Maar ondanks deze constatering kunnen we wel met elkaar proberen de maatschappij wat anders te ordenen dan nu het geval is. Laten wij hopen dat wij leren om beter naar elkaar te luisteren en zorgvuldig met elkaar om te gaan. Iedereen mag er zijn met zijn mooie en minder mooie kanten. Elkaar corrigeren mag, maar elkaar veroordelen en dat luidkeels op grove wijze uiten, is niet een volwassen en sociale manier van omgang. Wie weet komen er ook mogelijkheden waarbij de wereld minder draait om geld als doel, maar eerder om geld als middel om zorgvuldig om te gaan met onze aarde en alles wat er groeit en bloeit. Wat zou het mooi zijn als uit het verdriet en de zorgen van deze tijd dromen over een betere toekomst met werkelijk gelijke kansen voor iedereen gerealiseerd kunnen worden. Laten we elkaar bemoedigen en naar elkaar omzien vanuit ons geloof in de liefde van God. Ik wens u allen een goede gezondheid en de kracht toe om alle zorgen waarmee u geconfronteerd wordt het hoofd te bieden.

Namens de kerkenraad,
Dini van Bruxvoort